

[Rimstad.]

Hvad angår teatre, har vi de sidste dage været vidne til, at man for gud ved hvilken gang med kulturministeren i spidsen og via finansudvalg, borgerrepræsentation og kommunalbestyrelse har prøvet at redde det gamle Betty Nansen Teater fra at blive møbelmagasin. Hvad er det for en kultur, man her vil benytte borgernes skatter til at salvere? Det er i hvert fald ikke af den slags, borgerne selv er interesseret i; det taler den lange række af disse ejendommelige redningsaktioner deres tydelige sprog om.

Vi har også under kulturministerens budget fundet udgifterne til det såkaldte Danske Selskab, som vist skal spille rollen som en slags kulturambassadør for dansk kultur i udlandet. Vi har aldrig rigtig forstået meningen med de penge, der her gives ud, men vi finder under alle omstændigheder, at den vækst, der er i udgifterne på denne post, 20 pct. om året, er uacceptabel. Vi kunne i vort parti ønske os, at den højtærede kulturministers virke foregik lidt mindre aktivt. Det ville kulturen næppe lide under og heller ikke statskassen.

Grønlandsministeren møder også med et meget ekspansivt budget med stigninger på omkring 14 pct. De årlige udgifter til Grønland andrager nu omkring 112 mill. kr., hvilket beløb skal komme fra det såkaldte Syddanmarks borgere. Det svarer rundt regnet til, at hver dansker yder omkring 25 kr. om året til grønlænderne, der til gengæld modtager hver 4.000 kr. Beløbet er det samme som det, ungdommens uddannelsesfond giver de studerende. Også her finder vi, at målsætning og udgifter svarer dårligt til hinanden. Vi har også forstået, at man har planer om over en 10 års periode årligt at ville ofre langt større beløb end de her nævnte 100 mill. kr., nemlig i alt 4 milliarder kr. Mit parti mener, at hele Grønlandsspørgsmålet må tages op til ny vurdering, inden man indlader sig på sådanne kostbare eksperimenter, der efter den hidtidige udvikling at dømme kun vil være medvirkende til at forøge utilfredsheden hos en befolkning, der måske endnu ikke er i stand til at tåle den stopforing med dansk civilisation og kultur, som vil blive de enorme investeringers tvangsmæssige resultat.

Jeg vil gerne til slut komme tilbage til de økonomiske udsigter, som vort land har inden for den nærmeste fremtid, og på baggrund af hvilke nærværende finanslovsforslag skal vurderes. Jeg sagde i begyndelsen af dette indlæg, at omsforliget og helhedsløsningen indtil nu havde haft en vis, ganske vist beskednen virkning over for den øjeblikkelige økonomiske bedring. Når om kort tid helhedsløsningens løfter om betydelige lønforhøjelser, efterlønsordning og udvidet feriegodtgørelse igen sætter ny fart i omkostningsstigningerne, bliver virkningen modsat. Sammenholdt med de risici, som afsætningen af vor eksport vil blive udsat for inden for kortere sigt, de risici, som jeg her har gjort rede for, og som meget vel kan komme til at slå meget hårdt, vil helhedsløsningens aftaler helt kunne forrykke det billede, som regeringen i dag er så stolt af. Om situationen derved bliver uholdbar i økonomisk henseende, vil i alt væsentligt afhænge af regeringens evne og vilje til at holde igen på udgifterne. Mit parti anser hverken evnen eller viljen for at være dokumenteret gennem de hensigter, det foreliggende finanslovsforslag indeholder, og som først og fremmest er karakteriseret ved stigende udgifter fra regeringens virke på et tidspunkt, hvor denne opfordrer alle borgere til at dæmpe forbruget og oven i købet gennem et tvangslån hos borgerne understreger nødvendigheden heraf.

Rosing: Ved denne første behandling af forslag til finanslov for finansåret 1964-65 vil jeg knytte både en politisk betragtning og nogle bemærkninger til det opstillede budget.

Det er en kendsgerning, at en genopbygning i et hvilket som helst civiliseret samfund og en opbygning af mindre udviklede forhold i u-lande er to forskellige begreber med hensyn til varighed og forudsætninger. Således har efterkrigstiden klart vist, at de af krigen ødelagte forhold — det være sig landets økonomi, udenrigshandel, erhverv, trafiknet, boligforhold og andre — forholdsvis hurtigt kan genoprettes til samme niveau, som de har haft før, eller at man i heldigste fald kunne få det bedre end før. At sådanne forhold kunne blive bragt i orden i løbet af forholdsvis kort tid, har været betinget af, at forudsætningerne —